

Búcsúzunk

Ismét gyászolunk, ismét gyászol iskolánk, a Vajda Péter Gimnázium. Meghatottan állunk itt, dr. Kepenyés János igazgató úr ravatalánál.

Nehéz, küzdelmes, és fájdalmasan rövid életpályája véget ért a napokban. Vajdás diák volt, 1960-64-től volt iskolánk tanulója. A Kossuth Lajos Tudományegyetem Természettudományi Karán matematika–fizika szakos középiskolai tanári oklevelet szerzett 1969-ben. Doktori címét a Debreceni Agrártudományi Egyetemen szerezte.

Pályafutását a Péter András Gimnáziumban kezdte, Szeghalmon, 1969-ben. 1974-ben került a DATE Mezőgazdasági- Víz és Környezetgazdálkodási karára, Szarvasra. A matematika-fizika és számítástechnikai tanszéken tevékenykedett, volt főiskolai docens, tanszékvezető. 1995-től 1998-ig a szarvasi Székely Mihály Szakközépiskola, Szakmunkásképző tanára volt. 1998-ban került a Vajda Péter Gimnázium, Szakközépiskola és Kollégium igazgatói székébe.

A Vajda Péter Gimnázium, Szakközépiskola és Kollégium egyik legszebb, és legnehezebb korszakában lett az intézmény igazgatója: a legszebb korszakban, mert építkezés folyt, és egy intézmény életében az építkezés a fejlődést, a jövőt szolgálja. Az intézmény vezetőjeként ez a korszak mégis nagyon nehéz volt számára. Emberként, tanárként, vezetőként, naponta meg kellett küzdenie előre nem látható feladatokkal, komoly küzdelmet kellett folytatnia mindazon körülményekkel, amelyek embert próbálóak, sokszor nyomasztóak, energiát, embert emésztőek voltak.

Sokat vállalt, lehet, sőt biztos... hogy túl sokat is... egészsége látta kárát. Nagyon fájdalmas, hogy idejekorán kényszerült hivatását, munkahelyét feladni, és nyugdíjba menni. Még nagyobb fájdalom, hogy nyugdíjas éveit el sem jöttek, el sem kezdődhettek! A mai napon, temetése napján telt le felmentési idejének utolsó napja.

Küzdelmes, életet élt. Töprengő, zárkózott, érzékeny egyéniség volt. Szabó Lőrinc szavaival búcsúzom tőle, akinek szavai az ő valószínű tépelődését is jól kifejezik:

Én és ti, többiek (részlet)

*Ki érti meg kínomat, ha nem én?
Kire számíthatok, ha nem magamra,
a bizonytalanra, és nyugtalanra,
Testemre és lelkemre, két szegény
szolgámra, aki egyetlen hatalmam,
katonaságom, népem, birodalmam?*

*Ki érti meg kínomat, ha nem én?
Ki tartsa számon szenvedésemet?
Ki tudja, ki vagyok, és mind ki látja,
ki látja együtt mindazt, amiért
töprengök s ezt vagy azt teszem? Mit ért,
hogy barátom, hosszú évek barátja,
egy szobában és egy isten alatt
együtt dolgozott velem napra-nap:
nyomorúságom úgy lelkére vette,
mint én az övét, mégis elfeledte.
És egy hét múlva hallva ugyanazt,
már újnak hitte a régi panaszt.*

*Ki értse meg kínomat, ha nem én?
Ki érti meg, kit érdekel a másik?
Mi életemmel s halálommal játszik,
az másnak csak hír, pletyka, vadregény.*

*Oly árva vagyok a föld kerekén,
Oly árva, mint mindenki.*

Okuljunk hát mindannyian - az ő sorsából is tanulva.

A Vajda Péter Gimnázium, Szakközépiskola megújult, csodálatos épületében az ő munkája is benne van.

Mindannyiunk, iskolánk dolgozói és tanárai, az Öregdiákok Baráti Köre, minden egykori és mai Vajdás tanuló nevében tisztelettel, s szeretettel, megbecsüléssel búcsúzom Dr. Kepenyés János igazgató úrtól.

Rágyanszky István

Tisztelettel meghívjuk Önt,
Kedves Családját és Barátait
**2007. március 15-én 10.30 órakor
az 1848. március 15-i városi megemlékezésre.**

Helyszín: Szarvas, Árpád köz – Templomkert '48-as emlékmű

Program

Himnusz

Szarvas város polgárait köszönti Babák Mihály polgármester, országgyűlési képviselő

Ünnepi műsor: Örökké ég a felhők mögött hitvallás' 1848

Közreműködnek: Benkő Géza - Rab Henrietta - Viola

Gábor a Regionális Színház művészei. Szerkesztő Gergely László

Szózat

Koszorúzás és személyes gondolatok 1848 emlékére

Új igazgató

Új igazgatót bízott meg az Európai Mesterségekért Alapítvány, az általa Szarvason fenntartott Tessedik Sámuel Szakmunkásképző igazgatói teendőinek ellátására, miután az eddigi igazgató, Árvai Pál – egészségi állapotának megromlása okán – lemondott a tisztségről. Az új igazgató, a pályázati eljárás lebonyolításáig, Tiszavári Sándor lett.

Az iskola Béke utcai épületegyüttesének egyik helyiségében, a múlt héten csütörtökön Roszik János köszöntötte a megjelenteket, s mindenek előtt Árvai Pál munkásságát méltatta, kívánva neki jó egészséget. Ezt követően az 1992-ben alapított iskola történetét felvázolva jutott el napjaink nehéz körülményeihez, ami az iskolafenntartás terén is jócskán érezteti hatását. Ennek ellenére a Tessedik Sámuel Szakmunkásképzőben megőrizték a képzéshez kapcsolódó juttatásokat – ingyenes tankönyv, ingyenes étkezési lehetőség, szakmai gyakorlat helyszíne – és továbbra is azon igyekeznek, hogy Tessedik szellemében, hitben erős, jó szakembereket képezzenek, akik Európa bármely pontján megállják helyüket. Roszik János köszöntője után dr. Jerkovic Sándor, az alapítvány jo-

gásza felolvasta a határozatot, mellyel megbízást adtak Tiszavári Sándornak az iskola vezetésére. A megbízólevél átvétele után az új igazgató részletezte eddigi pályáját, s az új poszton tervezett munkáját. Hangsúlyt helyezett a hitéleti nevelésre, az erkölcsi alapok lerakására, s természetesen a szakma magas színvonalú elméleti és gyakorlati oktatására, amihez mind a személyi mind a környezeti feltételeket biztosítottak látja. A „székfoglaló” beszéd után a kuratórium tagjai és a kollégák köszöntötték az új igazgatót, pezsgővel koccintva kinevezésére. Roszik János tolmácsolta Csete György, kuratóriumi elnök üdvözlését, majd kötetlen beszélgetés kezdődött az ünnepi alkalomra terített asztal körül, ahol a közeljövő feladatit is volt alkalom megbeszélni.

T.L.